

A nyní ke včerejšímu dění v zámeckém Freebody Parku. Kdo si pamatoval koncert tria OMAR SOSA & SECKOU KEITA & GUSTAVO OVALLES (Kuba, Senegal/UK, Venezuela) z Folkovek ročník 2019, mohl směle předpokládat, že letos už nebudou akusticky drnkat Mr. Tambourine Man a foukat k tomu do harmoniky, ale že Seckou naběhne s elektrickou korou, Omar si přiveze hammondky, Gustavo si z bicích postaví vozovou hradbu, společně vypálí tři rock'n'rollové pecky a za hvězdotu svátečního publika vypadnou. Naštěstí konferenciér DOUBAL (ČR) navede publikum, aby Omara vytleskalo k ještě jedné písničce, ten si půjčí ukulele od VLADIMÍRA JAVORSKÉHO (taky ČR), lidi mu na pódium nahází spršku éčkových harmonik (tak jak je to slyšet na filmovém záznamu z Newportu) a on přece jen zahraje tu o postarším hubeném pánovi s tamburínou. *

Tak tohle sice není pravda, ale – jak říká strašlivý ombudsman KŘEČEK (bohužel ČR) a s ním všichni dobří dezinformátoři – mohla by být. Ve skutečnosti se to odehrálo úplně banálně. Letošní ročník 2025 je o čistotě, takže celé trio nastoupilo v bílém, protože – jak věděl už lékař čs. hokejové reprezentace Mudr. OTTO TREFNÝ (ČSSR) – „v bílém budu nejlépe čelit holubům“. Zároveň by se to hodilo pro remake filmu Krzyszstofa Kieslowskeho Tři barvy – bílá. Nic proti filmové hudbě Zbigniewa Preisnera, ale kdyby hlavní hrdina filmu mohl hrát v metru na hřeben cokoli z repertoáru Sosy & Keity & Ovallese, pokračoval by jeho příběh mnohem veseleji. Roztančil by to metro stejně jako muzikanti zahajovací publikum v zámeckém Freebody Parku. Kdo tedy byl na ročníku 2019, určitě potvrdí, že Omar Sosa tehdy zdálky od zvukařského pultu vypadal jak Masaryk. Kdo byl včera, potvrdí, že už tak vůbec nevypadal, ale že prostou změnou pokrývky hlavy vypadá jako GÁNDHÍ (UK/INDIE). To je to samé jako s Kieslowskim: kdyby uměl Gándhí na klavír a DŽAVÁHARLÁL NEHRÚ na koru (stejná pokrývka hlavy jako Seckou Keita), měla by Indie samostatnost o několik století dřív a bez hladovění. Nevěříte? Tak jste jako ombudsman Křeček a ostatní dezinformátoři. Vzpomeňte si situaci asi v polovině koncertu, když začalo pršet. Co udělali Sosa s Nehruem, totiž s Keitou? Vyběhli na rampu, zvedli zahajovací publikum z křesílek a dešť odtancovali někam jinam. Obchodovat s deštěm umí každý TUČNÝ, ale odtančit ho, to není jen tak. Obvykle si nechávám superlativy na závěr festivalu nebo radši až na další ročník, ale tohle byla zase jednou nejlepší hudba našich životů a PETR ZELENKA by o ní už měl konečně natočit svůj asi už dávno zapomenutý film. *

A tak společně s Cimrmanem soudím, že Náměšť by měla pomýšlet na pomník tria Sosa & Keita & Ovalles. To všem až budou naposledy ve svých životech opouštět Newport, totiž Náměšť. Což doufám nebude tak hned, snad ještě párkrát přijedou, zahrajou a třeba se i časem elektrifikují. Ale bílý carrarský mramor je třeba v kaňonu řeky Oslavy začít těžit už teď, to musí pochopit každý ochránce přírody, který slyšel úvodní koncert Folkovek ročníku 2025. *

Co dodat, přátelé? Přesné měsíc po potlachu na Syslově (viz rubrika Jak nám šef dělnického folku na Syslově hrál) jsme se cestou z Roháčských ples zastavili na TATLIAKOVEJ CHATE. Z reproduktoru nad výčepem cosi chrčelo. Byla to outsiderská hymna Born In the U.S.A. a po ní další písničky, které nám hrál šef na SYSLOVĚ. Než jsem dojedl fazolovou polévku a dopil pivo, bylo jich snad deset. Když jsme vycházeli ze dveří, zpíval zrovna RAINMAKERA. *

Milan Zeibert

2025

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Neděle 27. 7.

Nedělní sváteční
odpoledne
u Staré tkalcovny
od 14 hod.

Z radosti
v 19:30 hod.

**Bára Hrzánová &
Condurango**

Forward Journey
(film)

**Tim Eriksen with
special guest Omar
Sosa**
(USA, Kuba)

Open scéna

Odpolední čas můžete prožít s interprety na Open scéně, a to buď v kapli sv. Anny ve Špitálku, nebo u barokního mostu. Pojďte objevovat a žasnout nad hudbou, kterou možná neznáte, ale kterou si třeba zamilujete!

Pondělí 28. 7.

14 h. Pavel Pokorný
Třebíčský písničkář, který se žije sázením stromů, není na naší scéně žádným nováčkem. Má za sebou čtyři alba, hraní v rockové kapele, spolupráci s baskytaristou od Žalmana Petrem Novotným a taky pořádání festivalu Folkový špíz v Náměšti nad Oslavou pro začínající interprety. Podle svých slov je takový sběratel pocitů a pozorovatel života, a to se projevuje v jeho písničkách. Vše obalí dobře řemeslně napsanými texty, zajímavě zahraniou kytarovou linkou a bezchybným frázováním. V Náměšti se cítí jako doma!

16 h. Mošny

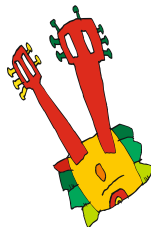
Sedněte si, zavřete oči a poslouchajte andělský šestihlas sezpívaných

Pondělí 28. 7.

Naplno
v 17,30 hod.

Dis Is Markéta
(Slovensko)

Cerys Hafana
(Velká Británie)

Mandé Sila

(Mali, Senegal, Pobřeží Slonoviny)

Divadlo pro děti ve Vlašském dvoře
Divadlo Dokola: Makový mužiček

Divadelní šapitó v zámeckém parku:

Jan Váňa

Noční koncert ve Staré tkalcovně:

David Dorůžka, Robert Fischmann, Martin Novák:

Gilgul

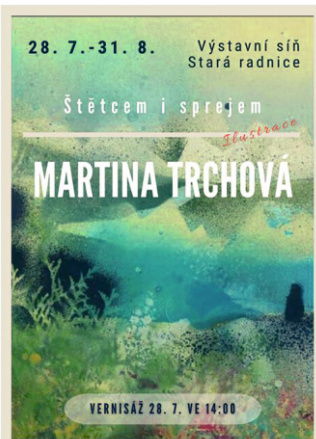

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Kamila Berndorffová:

**OHLÉDNUTÍ ZA
FOLKOVÝMI
PRÁZDNINAMI 2024**

**V KAVECU
U ZÁMEČNÉ JÍZDÁRNY**

Čtení na pokračování...

Jak nám šéf dělnického folku na Syslově hrál 2.

Osadní šéf nás všechny pozdravil, místo obvyklého „Ahoj, kamarádi!“ sice volil paďourské „Dobrý večer, Praho!“, ale jak hrabl do strun elektrické kytary, na kterou si poctivě vydělal, rozhoupali se kamarádi a kamarádky pod pódiem na The Land OF (to není chyba, ale připomínka Občanského fóra, které pořádalo podobné potlachy na Letné) Hope And Dream, ke kterému se na obřích obrazovkách objevil český překlad textu, protože v zemi naději a snů bych chtěl žít každý. Po ní jsme chtěli zatleskat, ale šéf do posledních tónů začal odpočítávat další písničku, což pak dělal celý večer. Ta třetí byla Death To My Hometown, kamarád Jake Clemons při ní odložil saxofon, připnul si velký buben a znělo to docela irsky, i když šéf je tak trochu létající Holanďan z New Jersey.

Pokračování zítra (slíbil Milan Zeibert)

After Midnight 2025 – 2

„Jestlipak víte, co je dneska za den?“ zeptal se nás 4. listopadu 1982 na semináři ze starověku doktor ZLATUŠKA. Dneska je přece 60 let od objevení TUTAMCHÁMONOVY HROBKY, napadlo mě, ale nechal jsem si to pro sebe. Kdo chodil v té době do školy, ví, proč nebylo dobré vypadat, že jste nejchytřejší v místnosti. Možná si to mysleli i ostatní, a tak si doktor Zlatuška povzddechl: „Dneska je přece 60 let od objevení Tutanchámonovy hrobky...“ * Dneska je jiná doba, a tak jestlipak víte, co bylo předevčirem za den? Ano, správně, nestyďte se, že jste nejchytřejší na Folkvách, předevčirem to bylo 60 let, co folkař Bob Dylan vystoupil na Folkovém festivalu v Newportu s elektrickou kapelou. Kdo viděl zábavný americký film A COMPLETE UNKNOWN, ví, jak to bylo. Akorát že vůbec. Ono se to tenkrát ve Freebody Parku odehrálo dost jinak, a tak jsme se SATURNINEM založili Kancelář pro uvádění filmových příběhů na pravou míru. S prvními výsledky naší práce vás seznámíme už v zítřejším Plátku. *

v Londýně, smutná, že musím čekat na tenhle festival celý nekonečný rok. Seckou mi ale najednou napsal, jestli s ním nechci jet na tour po Anglii. Tak jsem se přidala. První – a pro mě poslední – zastávka byla hippie festival, kde před bránou stál hlouček nahatých lidí. Oba jsme se trochu lekli a já šla hledat pivo. „Alcohol and drug free festival.“ Aha. Nevzdávám se. Jdu hledat dál... a najednou mě ozáří zlato. Doslova. Slunce se odrazilo od pozlacených bradavek na polonahatém, pomalovaném těle... a ten muž byl on. Mého srdce šampion. Jmenuje se Tom. ♥ Tak jsem potkala manžela. Podruhé. Úplně náhodou. Tak jsem to vzala jako znamení. Díky, Folkovky. A díky, Seckou Keito. Jaká je vaše folková love story? Judita

VENKOVNÍ ÚNIKOVÁ HRA

SKVĚLÉ PRO RODINY S DĚTMI, PARTU PŘÁTEL, TEAMBUILDING ...

**ZÁHADA
ZTRACENÉ
ROVNOSTI**

NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU VÁHY

www.unikovka-namest.cz

REALIZACE **oslávka** KLUB KAVY NÁMĚŠŤ
PROVOZOVATEL MĚSTSKÝ ÚSTAV KULTURNÍHO DĚDÍČÍ NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU
AUTOR **mysteryroom**

Děkujeme, že kouříte v parku pouze ve vyhrazených kuřáckých koutcích. I to dělá náš festival festivalem s nejlepší pověstí!

Na dnešní scéně...

Bára Hrzánová & Condurango

Estrádní orchestr Báry Hrzánové a jejich melody boys
Sto let s Bárou Hrzánovou a Condurangem

Kdo čte titulky Sto let s Bárou Hrzánovou jako časový údaj nebo si ho snad spojuje s věkem, je vedle jak ta jedle a kdyby se to přece jenom zakládalo na pravdě, v takovém případě by se asi těžko hledali pamětníci začátku kariéry skvělé zpěvačky, skladatelky a herečky s neodmyslitelným pírkem ve vlasech. Jedná se o název alba, se kterým Bára Hrzánová loni oslavila šedesáté narozeniny a čtyřicet let existence kapely Condurango. Kapelu pojmenovanou po hořkém víně povzbuzujícím chuť, založila na počátku 80. let na pražské DAMU, a za tím, že jim to společně vydrželo dodnes, hledejme upřímný vztah k hudbě, která za každou cenu nemusí rotovat v rádiích a hitparádách. Zkrátka je těší hrát, skládat písničky na pomezí folku, šansonu a latinskoamerické hudby promísené „budějovickými a proseckými“ rytmy. Po několikaleté pauze, kdy Bára Hrzánová mezitím vystupovala s romskou kapelou Bachtale Apsa se Condurango nedávno znovu vrátili na scénu. V trochu pozměněné sestavě a s přáním nastávající oslavenkyně: „Zatoužila jsem po voňavém vinylu, jako má Helenka, Hanka i Kája“. Estrádní orchestr Báry Hrzánové a jejich melody boys, do které patří také syn Tonda střídající baskytaru s houslemi a skvělý akordeonista Mário Bihári, koncertuje ve svém tempu a v uvolněném rozpoložení, což vede k tomu, že každé vystoupení má – i s ohledem na místo konání – svou neopakovatelnou atmosféru.

hlasů. Kapela Mošny funguje na naší folkové scéně od roku 1992. Ve svém pionýrském oddílu našel Jiří Kačer Mrázek tři šikovné zpěvačky pro soutěž Brána a až dodnes všichni čtyři v kapele zpívají. Vyhráli kdedo, zpívali s kdekým, ale svým výrazem jsou nezaměnitelní a originální. Na repertoáru mají spirituály, francouzské šansony i autorské písně především z dílny Ivo Cicvářky. V současnosti pracují na novém albu Niterné věci, kde se objeví Kačerem přeložené písně z filmu Les Chansons d'Amour. Před dvěma lety to byla první skupina, která vyzkoušela zpívání u náměšťského mostu. A perličkou je, že mužské hlasy Jiřího Kačera Mrázka a Davida Gregora účinkují v brněnském koncertním nastudování Jesus Christ Superstar.

Savo nade vše!

Je dobře známo, že Savo dokáže odstranit až 99 procent bakterií a virů z ploch a povrchů v domácnosti. U nás se však přesvědčíte, že v boji proti neoriginalitě a fádnosti vašich textilních výrobků je účinek stoprocentní! V naší "savovací dílně" dokážeme pomocí tohoto zázraku z bohumínských chemických závodů vyobrazit milovaného kokršpaněla na máminu bavlněnou tašku, vysněnou baletku na tričko malé princezny, anebo třeba Boticelliho Venuši na dědovy jégrovky. Přijďte k nám s obyčejným tričkem,

trenýrkami, co zbyly po spartakiádě, nápadem, nebo jen zvědavostí. Aby se mělo Savo při svém tažení proti nudnosti do čeho zakousnout, je potřeba,

Forward Journey

Navazujeme filmem na závěr minulého ročníku Markéta Irglová natočila film o nahrávání nového alba The Swell Season. Unikátní hudební film zachycuje nahrávání nového alba The Swell Season. Autorka filmu Markéta Irglová vás nechává

nahlédnout do svého soukromého nahrávacího studia, procesu vzniku skladeb a přidává nádherné scénérie Islandu, kde nyní žije a které byly také inspirací při vzniku skladeb. Komorní příběh, ve kterém zazní skladby z jejich vynikajícího nového alba Forward, vás strhne svojí autentičností a otevřeností. Navštivte Markétu Irglovou u ní doma a poznejte, co ze srdce je potřeba vložit či obětovat do úspěšné tvorby! The Swell Season se úspěšně vrací ve své nejlepší sestavě včetně Glenna Hansarda! Film úspěšně splnil svoji propagační roli v přípravě současných dlouhých turné po východním i západním pobřežím USA a byl nadšen přijat tamními hudebními promotéry.

Tim Eriksen s hostem Omarem Sosou (USA/Kuba)

Kazatel té nejstarší americké hudby z Nové Anglie a jeho vzácný host Omar Sosa Sbormistr posvátného zpívání podle koleček, oválů a trojúhelníků

S nadsázkou se traduje, že když si chce britský folkař poslechnout ranné verze písní a balad z anglického venkova, musí se za nimi vydat do bývalých kolonií ve Spojených státech, kde se sice během domestikace často hodně změnily, svůj původ, na který se postupně zapomnělo, v sobě ale dodnes nezapřou.

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

Tančírna - Argentinské tango

Nechte se okouzlit tancem, který vznikl z vášně, touhy a setkávání kultur. Argentinské tango – jedinečný tanec plný emocí, improvizace a vzájemného vnímání – v sobě spojuje španělsko-kubánskou habaneru, africké candombe, andalusské rytmy, ale i evropskou polku, mazurku a pomalý valčík. A k tomu špetka indiánských rytmů, svádění i symbolických soubojů o přízeň taneční partnerky. Na tomto již tradičním workshopu vás světem tanga provedou zkušení lektori Gábina a Petr Nečasovi, kteří vás naučí základní principy pohybu, vedení i souznění v páru. Vhodné pro úplné začátečníky i mírně pokročilé. Přijďte se nechat unést hudbou a objevte tanec, který nemluví slovy – ale tělem a srdcem.

(lektori Gabriela a Petr Nečasovi)

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

Tančírna - Milonga

Přijďte si zatančit v kouzelném prostředí Staré tkalcovny. Volná tančírna je místo, kde se tanec snoubí s hudbou i setkáváním, je to ideální příležitost oprášit kroky, které jste se naučili třeba na našem workshopu argentinského tanga, a zároveň se nechat vést zkušenou rukou lektorů, pokud si s něčím nebudete jistí. Přijďte si užít tanec, sdílet radost z pohybu a potkat další nadšence – nejen pro tango. Vítání jsou všichni, bez ohledu na zkušenosti.

(lektori Gabriela a Petr Nečasovi)

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

Básnicková dílna s Radkem Malým

Přijďte si zkusit napsat vlastní limerik, haiku nebo hádanku s básníkem Radkem Malým.

(lektor Radek Malý)

Bosokorálky

Originální šperk na nohu. Pro chození naboso, na pláž, cvičení jógy, tančení v trávě a na Folkovky jako stvořené. Je možné nosit i do žabek nebo balerínek. Přijďte si ozdobit nožky.

(lektorka Hanka Žouželková)

co leží tu, že vítr v ranním přeletu mi voní, hmmm voní Vysočinou!“. Jestli ono to ale nebude tím, že se zase blížím ke jménům, mezi kterými je mi...

Libor

Jak jsem si našla manžela?

(Intimní zpověď o'apkávačky)
Psal se rok 2016. Sice jsme se poprvé potkali v dešti v Londýně před obchodem Tesco někdy v dubnu, takže jsem dostala přezdívku "Tesco girl", ale nic z toho nebylo. Pár rande – a konec. Zrovna na léto. Odjela jsem na Folkové prázdniny a s nimi přišlo další klíčové setkání. „Zbloudilý“ Seckou Keita se toulal po parku, mluvil francouzsky a byl moc fajn, tak jsme se skamarádili. Ani jsem se ho nezeptala na jméno. Jirka Moravčík ho přede mnou požádal o rozhovor a já zděšená zjistila, že tohle je ten můj hudební idol z BBC rádia, kterého jsem poslouchala už v Hondurasu. Asi jsem úplně zrudla – pro mě to bylo jako potkat Michaela Jacksona nebo Jimiho Hendrixe. Úplně plakátový idol. Folkovky skončily a já byla zase doma

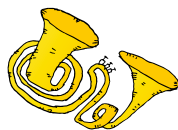
O jménech

Vracejí se stále dokola - písně, jména i vzpomínky. Milým případem bývá, když všechny společně. A nemusí se pokaždé jednat o vyložení srdeční záležitosti. „Poraněný koleno to místo jméno má, krvi žpitá země, co tance duchů zná...“ mi kamarádi zpívali na jednom táboře pod oknem ošetrovny, když mi z toho mého zdravotníce tahala obrovskou třísku. Hned to tehdy bolelo o poznání miň, protože jsem se musel přes slzy bolesti i smát. Ale něco za něco! Pokaždé mě v česce trochu píchne, když ji po letech slyším. Cajdák Čtyři bytelný kola jsme měli za hymnu na letním cyklistickém kurzu. Dokola jsme ji vyřvávali na túrách skrz Lanštejnské polesí, kde jsme testovali univerzitní bicykly značky Ukrajina. Snaha skrbliových soudruhů nahradit ložiska plastovými pastorky úspěch rozhodně neslavila. Napohled odolná kola záhy dojezdila a my chodili pěšky. Zůstala jen ta nota veselá. Náladu mi zvedne i pár jiných rýmů, když se od východu blížím v červenci k Náměšti: „Snad vinen je pohár,

Hnízdo múz 28. 7.

09:00 Raničkova pohádka z půdy
09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla
10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango
10:00 - 12:00 Švihej s Jitkou
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 12:00 Bioenergetické cvičení
10:00 - 12:00 SACRED HARP - vokální dílna s TIMEM ERIKSENEM
10:00 - 13:00 Bosokorálky
10:00 - 13:00 Náhrdelníky a náramky ze starých triček aneb módní recyklace
10:00 - 13:00 Houboznalecká dílna – procházka, hledání hub a povídání o nich
10:00 - 13:00 Mozaika
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - Lev z roliček od toaletního papíru
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 14:00 Smalty na vařič
10:30 - 12:00 Zčistajasna (dílna tvůrčího psaní)
11:00 - 12:00 Básničková dílna s Radkem Malým
12:00 - 14:00 Nech své tělo tančit
12:00 - 16:00 Bluesová dílna
13:00 - 15:00 Aromaterapie pro každý den 1
13:00 - 16:00 Závěsy z kovu a skla
13:00 - 16:00 Savování na textil
13:15 - 16:15 Enkaustika
13:15 - 16:15 Pletení košíků z pedigu
13:15 - 16:15 Keramická dílna
13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
14:00 - 16:00 V rytmu bubnů
14:00 - 16:00 Žonglování a kejklrování s Adélkou

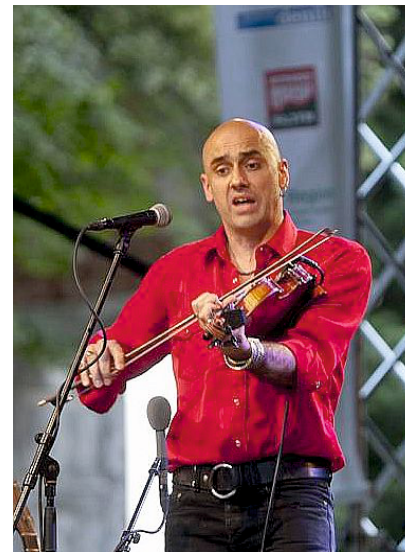

Sacred Harp – vokální dílna s Timem Eriksenem

Nejvíce proslulý zpěvák s uhrančivým hlasem, multiinstrumentalista, průkopník postpunkové americké lidové hudby, skladatel, autor vynikajících alb Tim Eriksen získal významným podílem na renesanci sborového zpěvu Sacred Harp. A capella sborové zpívání Sacred Harp patří k nejranějším hudebním tradicím Spojených států, vlastně by se dalo říct, že je staré jako Amerika sama. Pokud se vše podaří, přizve Tim Eriksen účastníky dílny ke spoluúčinkování na nočním koncertu v kapli sv. Anny ve Špitálku. (lektor Tim Eriksen)

A pokud si chcete být naprosto jistí, je třeba v Nové Anglii navštívit Tima Eriksena, kazatele té nejstarší americké hudby. Zpěvák s uhrančivým hlasem, multiinstrumentalista, průkopník postpunkové americké lidové hudby, skladatel, autor vynikajících alb, spolutvůrce filmových soundtracků a vystudovaný etnomuzikolog minulost ovšem pouze nepřipomíná, také ji v často radikálních verzích oživuje, čímž, básnický řečen, nutí mrtvé znovu chodit. Hvězdu hudby, které říkáme americana pamatujeme z Folkovek: jako sólistu nebo ve dvojici s britskou folkařkou Elizou Carthy. Z nahrávek ho známe s hardcorovou skupinou Cordelia's Dad, z jeho vlastních alb a ze spolupráce s Rhiannon Giddens nebo Abigail Washburn a jeho skladby zpívají třeba Alison Krauss a Joan Baez. Když v roce 2009 s kubánským klavíristou Omarem Sosou hledali pro své vysoce nepravděpodobné setkání vysvětlení, nejprve mluvili o náhodě, z níž postupně během společných koncertů ale vyrašilo hravé duchovní spojení na albu Across The Divide/ A Tale Of Rhythm & Ancestry se silným humanistickým poselstvím uvozeným do motta černošského básníka Langstona Hughese: „Nikdo nechce být otrokem.“

Cyklos písní překlenuje dobu mezi Middle Passage, tedy příjezdem černých otroků z Afriky, mezi nimiž byli také Omarovi předci a protiotrokářskou jiskrou zažehnutou v Nové Anglii počátkem 19. století. Pojítkem se stal americký jazz, americké prehistorické písně anglického původu a Eriksenův hlas, který se v hymnickém vzepjetí ozývá za doprovodu banja. Pak se jejich cesty na dlouho rozdělily. Oba přátelé se sice občas potkávali, ale teprve loni se rozhodli na Grammy nominované album navázat novým projektem Atlantica, jehož téma zůstává vlastně stejné: putování africké hudby za otrokářské éry přes Kubu do Spojených států. Na co všechno při mezikontinentální plavbě přišli, se dozvíme,

aby měl donesený textilní výrobek nějakou (nejlépe tmavší) barvu - bílou prostě už víc nevybělíme. Teší se na vás laborantky výtvarného umění Veronika Švarcová a Káťa Procházková.

Michal Kosek

K večeru

cesta na zámek na zahájení

po té africké rytmy které vskutku odehaly dešťové mraky

V noci pak v kempu hlasité pění při kytara rozeznalo mnohým spaní až do kuropění

Michal K.

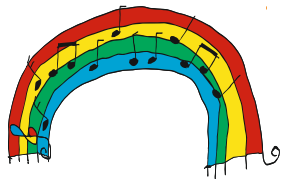

Zpěv dveří

Snažíme se léta plnit každé vaše přání, až nyní dorazila prosba, kterou se nám splnit nechce. "Namazat panty u dveří na půdu - prosím." Namažeme klidně všechny panty ve Špitálku, ale umlčet hlas dveří na pohádkovou půdu? To po nás nechtějte - prosím!

Miša a Míra

Hudba na náměšťském zámku před Folkovkami, aneb: Byl Salieri padouch, nebo hrdina?

Speciální prohlídka vybraných prostor zámku s kastelánem na téma hudebnosti místa v jednotlivých historických obdobích.

O hudbě na zámku za Žerotínů, Verdenberků, Kufštejnů a zejména Haugwitzů, o vztahu Antonia Salieriho k Náměšti...

Toto a mnohem více můžeme spolu probrat zprava i zleva na kastelánských prohlídkách ve středu 30. července v 10:15 a 13:15 hodin.

Kapacita: max. 20 osob, jednotné vstupné: 200 Kč.

Nutná rezervace na tel.: 568 620 319, nebo na adrese: namest@npu.cz (A bude-li pršet, nezmoknem. Bez ohledu na to, zda kočka poleze dírou, pes oknem, či naopak).

až se během koncertu k Eriksenovi přidá Omar Sosa. Největší proslulost ale Tim Eriksen získal významným podílem na renesanci sborového zpěvu Sacred Harp, v podstatě další hvězdy filmu Návrat do Cold Mountain, díky kterému náboženská hudba z americké prehistorie dosáhla nebývalé popularity.

Producent T-Bone Burnett, autor legendárního soundtracku pro film Bratříčku, kde jsi? s režisérem Anthony Minghellou u Tima Eriksena zprvu mysleli na roli houslisty, protože T-Bone Burnett věděl, o jeho zápalu pro starou americkou hudbu. „Ve scénáři jsem objevil pasáž: z kostela se ozýval zvláštní, nevázaný sborový zpěv. Nebylo pochyb, jednalo se o Sacred Harp a píseň Idumea. Anthony s producentem o té hudbě nic netušili, ale myšlenka použít sbor Sacred Harp je okamžitě nadchla. Když ho poprvé uslyšeli zůstali jako opaření. Došlo jim, že pro svůj film našli tu pravou hudbu,“ vysvětlil Eriksen, jak došlo k tomu, že z kina neodcházelí lidé unešení z Nicole Kidman, Jude Lawa nebo Jacka Whiteho, zato z hlavy nemohly dostat Idumeu. A tak postupně došlo k tomu, že i ve Státech do té doby neznámá hudba se dnes s amatérským nadšením zpívá po celém světě a Tim Eriksen má plný diář nabídek k výuce sborů.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY 2025

NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Hnedle dvě vernisáže!

Milovníky výtvarného umění zítra čekají rovnou dvě vernisáže! Ve 14 hodin ve výstavní síni Staré radnice mohou navštívit zahájení **Štětcem i sprejem** Martiny Trchové a odtud pohodlně stihnou v 15:30 hodin ve Staré tkalcovně **...se světlem** - vernisáž výstavy Tomáše Rossího.

Vzhůru do Galerie 12!

Galerie 12 vždy vybere na dobu Folkovek to nejlepší, co současná výtvarná scéna nabízí. Nejinak je tomu i letos. Skočte si na okraj zámekového parku a mrkněte tam! Grafiky, kresby, koláže a objekty Jana Švankmajera společně s tvorbou Jana Lamra vás přesvědčí, že jste nevážili své kroky zbytečně...

